Przypadki szczególne kodowania instrukcji

Emilian Zawrotny

mod=00 i r/m=101 -> adres efektywny to adres znajdujący się na 4-bajtowym polu offset

Przykład

```
.data ; załóżmy że segment .data zaczyna sie od adresu 0300h db kielnia 0 dd globus ?

.code
mov ebx, dword PTR globus
```

przesłanie zawartości komórki pamięci do rejestru i odwrotnie

_						
	100010 d w	mod reg r/m	Przes.(L)	Przes. ()	Przes. ()	Przes. (H)

- d=1 -> reg odbiera wiadomość - w=1 -> 4 bajtowe dane - reg=011 (kod EBXa) - \mathbf{mod} =00 i $\mathbf{r/m}$ =101 -> podajemy bezpośrednio adres fizyczny w 4-bajtowym polu offset - adres = 0300h + 1h (musimy pominąć zmienną kielnia) = 0301h

 $10001011\ 00011101$ b = 8B 1D 01 03 00 00 (pamiętamy o tym, że x86 jest little endian a także uzupełniamy 0 żeby dobić do 4 bajtów, w przeciwnym wypadku procesor wezmie adres zlozony z naszych bajtow + jakis losowych bajtow ktore byly w pamieci)

mod=00 i base=101 -> pole base w bajcie SIB ignoruje się

Przykład

mov [ebx*4+12], ecx

4. przesłanie zawartości komórki pamięci do rejestru i odwrotnie

100010 d w	mod reg r/m	Przes.(L)	Przes. ()	Przes. ()	Przes. (H)
------------	-------------	-----------	-----------	-----------	------------

Trzeci bajt SIB (opcjonalny) ss index base

- d=0 -> zapisujemy zawartosc rejestru do pamięci - w=1 -> operujemy na 4-bajtowych danych - zauważmy, że w [ebx*4+12] nie mamy base, mamy jedynie indeks, jako że nie ma możliwości zakodowania base=nieistnieje musimy skorzystać z wyżej podanej własności mod=00 i base=101 -> base sie ignoruje - reg = 001 (kod ECXa) - r/m = 100 (adres wskazany jest przez bajt SIB) - ss = 10 (indeks mnożymy przez 4) - index = 011 (kod EBXa) - base = 101 (kod EBP, lecz mod=00 wymusza ignorowanie go) - offset = 12 (zapisane na 4 bajtach, analogicznie do poprzedniego przykładu)

 $10001001\ 00001100\ 10011101b = 89\ 0C\ 9D\ 0C\ 00\ 00\ 00$

Czemu ten offset zawsze zajmuje 4 bajty w tym wypadku? Bo adres zajmuje 4 bajty, więc fajnie byłoby, żeby można było używać 4-bajtowego offsetu, a nie mamy jak wskazać rozmiaru offsetu, więc lepiej potencjalnie marnować 3 bajty w pamięci niż ucinać funkcjonalność (w postaci offsetów nie większych niż 127 tak jak to ma miejsce w rozkazie loop)

ESP jako index w bajcie SIB jest ignorowane

Przykład

mov ebx, [esp+8]

przesłanie zawartości komórki pamięci do rejestru i odwrotnie

00010 d w	d w mod reg r/m	Przes.(L)	Przes. ()	Przes. ()	Przes. (H)
-----------	-----------------	-----------	-----------	-----------	------------

Trzeci bajt SIB (opcjonalny) ss index base

- d = 1 -> odbiorcą jest rejestr - w = 1 -> 4 bajtowe dane - mod = 01 (można też użyć 10, ale nam 1 bajt w zupełności wystarczy do zakodowania 8ki jako offset) - reg = 011 (kod EBXa) - r/m = 100 (adres pamięci wyliczany jest za pomocą bajtu SIB) - ss=00 = indeks mnozymy razy 1 (mozna sprawdzic, co sie stanie dla innych, jako ze index i tak jest ignorowany to nie powinno sie nic dziac) - base=100 (kod ESP) - index = 100 (kod ESP, ten jest ignorowany ZAWSZE!)

 $10001011\ 01011100\ 00100100b\ 08h = 8C\ 5B\ 24\ 08$

Zamieszanie wokół bitu s w niektórych rozkazach

ADD

1. dodawanie liczby do rejestru

100000 S W	11 000 reg	liczba (L)	liczba ()	liczba ()	liczba (H)
100000 s w	11 000 reg	liczba (L)	liczba ()	liczba ()	liczba (⊔)

w przypadku s = w = 1 pole *liczba* jest jednobajtowe

Figure 1: Przykład takiego rozkazu

Gdy w = 1 -> rejestr 32 lub 16 bitowy

- s = 1 -> liczba 1 bajtowa
- s = 0 -> liczba 4/2 bajtowa

$Gdy w = 0 \rightarrow rejestr 8-bitowy$

wtedy bezsensem byloby dodawanie/odejmowanie liczby 4 lub 2 bajtowej, wiec bit s nie ma znaczenia (nawet jeśli jest równy 0, to liczba jest 1 bajtowa)

Figure 2: Przykład